

samarbejde med Sektionen for Etologi og Sundhed på Den Kongelige Landbohøjskole evalueret de indkomne informationer.

Den 2. juli 1996 afgav Dyreværnsrådet en udtalelse til Justitsministeriet om kupering af hundehaler. I udtalelsen anføres bl.a., at det i Danmark ikke er muligt at foretage en undersøgelse, som på statistisk sikker måde kan afgøre spørgsmålet om, hvorvidt der er racer, der er mere udsatte end andre for så vidt angår risikoen for behandlingskrævende haleskader, hvilket begrundes med, at antallet af hunde af de relevante racer i Danmark ikke er stort nok.

Dyreværnsrådet har på baggrund af rådets egen undersøgelse samt en undersøgelse foretaget i Sverige, hvor der er totalt halekuperingsforbud, endvidere anført, at forekomsten af dyrlægebehandlingskrævende haleskader på hunde er meget sjældne. Rådet anfører endvidere, at et dyreværnsproblem i forbindelse med en eventuel særlig stor frekvens af haleskader ved arbejde i terræn hos en eller flere racer efter rådets opfattelse ikke bør løses ved at fjerne halen.

Dyreværnsrådet konkluderer herefter, at der efter rådets opfattelse ikke er behov for at øge antallet af racer, som undtages kuperingsforbudet. Rådet finder derimod anledning til at foreslå, at bekendtgørelsen af 29. august 1991, der giver mulighed for halekupering af visse hund racer, helt ophæves.

Justitsministeriet har nu sendt Dyreværnsrådets udtalelse til høring hos en lang række organisationer m.v., herunder bl.a. Danmarks Jægerforbund, Dansk Kennel Klub, Den Danske Dyrlægeforening, Dyrenes Beskyttelse, samt de fem specialhundeklubber, der umiddelbart vil blive berørt af en eventuel ophævelse af bekendtgørelsen. Høringsfristen er sat til den 1. december 1996.

Når høringsfristen er udløbet, vil Justitsministeriet tage stilling til, hvorvidt der er grundlag for at ændre bekendtgørelsen om halekupering, eller om denne ganske bør ophæves.

Spm. nr. S 368

Til sundhedsministeren (31/10 96) af:

John Vinther (KF):

»Vil ministeren oplyse, om der foreligger en eller flere undersøgelser, om hvorvidt ejendom-

me angrebet af skimmelsvampe udgør en sundhedsmæssig risiko for mennesker, og vil ministeren i bekræftende fald redegøre for undersøgelsens/undersøgelsernes konklusioner, herunder hvorvidt konklusionerne er entydige?»

Svar (13/11 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg har til brug for min besvarelse indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen og Boligministeriet. Sundhedsstyrelsen har blandt andet anført følgende:

»Der er i de senere år indsamlet erfaringsmateriale om gener og helbredsproblemet hos personer, som opholder sig i fugt- og mugbelastede rum. Folk med svampeallergi får et eller flere af de specifikke symptomer ved udsættelse for det udløsende allergen. Andre med hyperreagerende luftveje reagerer på svampesporestøv med ikke-specifik reaktion som ved andet støv.

Ikke-allergikere kan få en række gener og symptomer, der optræder i forskellige kombinationer og med vekslende styrke, men med stor ensartethed fra person til person og fra den ene fugtplagede lokalitet til den anden.

Der mangler oplysninger om, hvilke svampele/svampeprodukter som er ansvarlige for de observerede helbredsproblemer. Der mangler følgelig også en dosis-respons kurve. Selvom det synes klart, at der skal udbredt svampenvækst til at forårsage gener/symptomer hos ikke-allergikere, står det ligeså klart at allergikere kun behøver meget små mængder allergen for at reagere med deres sædvanlige symptomer. Selv de personer, som længe har haft gener i et fugtigt/svampebefængt indeklima, reagerer efter stadigt kortere tids udsættelse, selvom ingen allergi kan påvises. Der synes at være tale om øget følsomhed.

Det er Sundhedsstyrelsens opfattelse, at de beskrevne helbredseffekter i sig selv kan begrunde, at udsættelsen for svampemateriale i indeklimaet principielt ikke bør forekomme – uanset at der ikke foreligger videnskabelig dokumentation for at indeklimaforurening med svampemateriale i sig selv kan være årsag til udvikling af egentlig blivende sygdom hverken hos børn eller voksne.»

Boligministeriet har udtalt følgende:

»Efter drøftelse i Bygge- og Boligstyrelsens Indeklimaudvalg har der i de seneste år været